

Lag om ändring i lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare;

SFS 2010:420

Utkom från trycket
den 4 juni 2010

utfärdad den 27 maj 2010.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 4 § lagen (1989:225) om ersättning till smittbärare ska ha följande lydelse.

4 §² Smittbärappenning utges med ett belopp som motsvarar smittbärares sjukpenning enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring. Vid tillämpning av 3 kap. 4 § första stycket och 10 a § första stycket lagen om allmän försäkring ska dock gälla att smittbärappenning utges även för den första dagen, eller för en försäkrad med inkomst av annat förvärvsarbete, för de första sju dagarna i ersättningsperioden och alltid med det belopp som anges i 3 kap. 4 § första stycket 2 respektive 10 a § första stycket 2 nämnda lag.

Om smittbäraren inte är sjukpenningförsäkrad enligt lagen om allmän försäkring och inte heller skulle ha varit det om Försäkringskassan känt till samtliga förhållanden, bestäms smittbärappenningen till det belopp sjukpenningen skulle ha utgjort om den hade beräknats enligt föreskrifterna i den lagen. Vid tillämpning av 3 kap. 4 § första stycket lagen om allmän försäkring ska dock gälla att smittbärappenning utges även för den första dagen, eller för en försäkrad med inkomst av annat förvärvsarbete, för de första sju dagarna i ersättningsperioden och alltid med det belopp som motsvarar vad som anges i 2. Smittbärappenning enligt detta stycke beräknas alltid utan hänsyn till föreskrifterna i 3 kap. 10–10 b §§ nämnda lag. Som inkomst av anställning får i fall som avses nu räknas även ersättning för eget arbete från en arbetsgivare som är bosatt utomlands eller som är en utländsk juridisk person, när arbetet har utförts i arbetsgivarens verksamhet utomlands.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2010.

På regeringens vägnar

MARIA LARSSON

Lars Hedengran
(Socialdepartementet)

¹ Prop. 2009/10:120, bet. 2009/10:SfU15, rskr. 2009/10:276.

² Senaste lydelse 2008:482.

